

Utgivare: Humanistiska och teologiska fakulteterna, Lunds universitet

Text ©Sebastian Albinsson, 2025

Denna text är licensierad under CC-BY, Erkännande. (Se fullständiga villkor: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>) Enligt licensen får verket spridas och bearbetas utan att tillstånd behövs, men verkets upphovsperson måste anges.

Om inget annat anges, omfattas inte bilder och foton av denna licens. Användning av dessa kräver tillstånd från respektive upphovsrättsinnehavare.

DOI: 10.37852/oblu.343.c760

Connecting Teachers – Changing from Within. Proceedings from the 2024 Lund University Conference on Teaching and Learning

ISBN: 978-91-90055-50-2

Generativ AI i högre utbildning

Om möjligheter, fallgropar och en ny syn på självständighet och lärande

Sebastian Albinsson

Abstract

Generative AI is increasingly influencing higher education and raises important questions about how we define independent work, learning, and assessment. This article explores the educational implications of generative AI, with examples drawn from medical and biomedical education. Core objectives in higher education such as critical thinking, academic integrity, and professional responsibility are at stake when students gain access to tools that can assist with summarisation, translation, text generation, and linguistic refinement.

While early responses from universities have focused on limiting the risk of misconduct, there is a need to shift attention toward how these tools can be integrated in ways that promote deeper learning and reflective engagement. Generative AI is not a source of truth but a language model that must be used with care. Its limitations, including the risk of fabricated references and biased outputs, can be used constructively to develop the ability of students to evaluate sources and formulate reasoned arguments.

The article discusses how teaching strategies and assessment formats can be adapted to encourage the meaningful use of AI while maintaining academic standards. Rather than undermining student independence, a well-designed integration of AI can promote new forms of responsibility, where students are expected to interpret, refine, and critically assess the content they work with. In this way, generative AI becomes both a challenge and a resource in preparing students for future academic and professional contexts.

Introduktion

Generativ AI bygger på avancerade modeller för maskininlärning och språkbearbetning och är utformad för att besvara frågor i chatformat. Tekniken kan användas för att

tillhandahålla information, generera text, sammanfatta innehåll och korrekturläsa befintliga texter, samt bistå i kreativa uppgifter som att skriva berättelser eller dikter.

Det är fortfarande svårt att överblicka vilken påverkan AI kommer att få på samhället och på oss människor, men vi kan stå inför en ny kognitiv revolution där AI i allt högre grad tar över tankearbete som tidigare utförts av människor. Att förbereda sig för denna utveckling är avgörande, inte minst inom utbildningssektorn där vi kan påverka hur tekniken används. Inledningsvis har universitet och högskolor fokuserat på att begränsa de fusk-möjligheter som generativ AI medför (Cotton et al., 2024). Detta är förståeligt i ett inledande skede, men på längre sikt bör vi istället utforska hur tekniken kan främja djupinriktat lärande och ett kritiskt förhållningssätt. Utvecklingen aktualiserar också behovet av att omdefiniera vad vi menar med självständigt arbete och hur vi bäst rustar studenter för ett arbetsliv där generativ AI sannolikt blir en naturlig del av vardagen.

Resonemangen i denna artikel utgår från mina erfarenheter som lärare vid läkar- och biomedicinprogrammen vid Lunds universitet. Dessa utbildningar ställer höga krav på vetenskaplig noggrannhet, professionellt ansvar och progression mot självständigt kliniskt arbete och forskning. Det gör användningen av generativ AI särskilt relevant, inte minst vad gäller examination, kunskapsbedömning och studentens ansvarstagande. I denna artikel diskuteras både möjligheter och utmaningar med att integrera generativ AI i undervisningen, med särskilt fokus på lärande, kritiskt tänkande och självständighet.

Vad innebär djupinriktat lärande, kritiskt förhållningssätt och självständigt arbete?

Inom högre utbildning eftersträvas ett djupinriktat lärande, där studenter inte bara memorerar fakta utan även utvecklar en djupare förståelse och förmåga att tillämpa kunskap. För att främja detta används kursmål som fokuserar på de högre nivåerna i SOLO-taxonomin (Structure of the Observed Learning Outcome) (Biggs & Tang, 2011). Där förväntas studenter kunna integrera olika aspekter av ett ämne till en sammanhängande helhet samt överföra kunskap till nya sammanhang. SOLO-taxonomin används inte bara i kursmål utan också som grund för examinationer och lärandemoment, enligt principen om "constructive alignment".

En annan central målsättning är att utveckla studenternas kritiska förhållningssätt, deras förmåga att bedöma och värdera information från olika källor och dra egna, välgrundade slutsatser (Kaufman & Mann, 2013). I takt med att informationsflödet ökar och desinformation blir mer tillgänglig, blir denna förmåga allt viktigare. Det gäller särskilt i relation till generativ AI, vars svar ofta är övertygande men ibland

felaktiga, något som kräver ämnesmässig förståelse för att upptäckas. Senare i artikeln ges exempel på hur sådana utmaningar kan användas för att stimulera studenters kritiska tänkande.

Begreppet "självständigt arbete" har en bred och ibland oklar innebörd. Det syftar generellt på studentens förmåga att genomföra en uppgift med begränsad handledning (Launer, 2018). Det kan inkludera att planera sina studier, söka och bearbeta litteratur samt redovisa arbetet, skriftligt eller muntligt, men också i visuella eller auditiva former inom exempelvis konstnärliga utbildningar. I vilken utsträckning handledning, kamrattstöd eller andra hjälpmedel är tillåtna varierar ofta mellan kurser och uppgifter.

Framväxten av generativ AI har ytterligare komplicerat frågan. Studenter har nu tillgång till verktyg som kan bistå med litteratursökning, sammanfattning, översättning, språkgranskning och innehållsgenerering (Sousa & Cardoso, 2025). Det är därför viktigt att vi som lärare tydliggör vad som är acceptabel användning av AI i olika moment, och hur självständighet ska förstås i en kontext där dessa verktyg finns till hands.

Varför högre utbildning måste förhålla sig till generativ AI – om kunskap, självständighet och framtida kompetenskrav

De riktlinjer som fastställs i Högskolelagen (1992:1434) och Högskoleförordningen (1993:100) utgör den övergripande ramen för universitetens undervisning och examensmål. I Högskolelagen anges att utbildning på grundnivå ska utveckla studenters förmåga att göra självständiga och kritiska bedömningar, att formulera och lösa problem, samt att vara förberedda för förändringar i arbetslivet. Det betonas också att studenter ska utveckla förmåga att söka och värdera kunskap på vetenskaplig nivå, följa kunskapsutvecklingen och kommunicera med både specialister och lekmän.

Dessa formuleringar visar att självständighet, kritiskt förhållningssätt och djupinriktat lärande är centrala mål för högre utbildning. Detta bekräftas även i Högskoleförordningens examensordning, där det bland annat anges att studenten ska: "visa förmåga att kritiskt och systematiskt integrera kunskap och att analysera, bedöma och hantera komplexa företeelser [...]", samt att "visa förmåga att kritiskt, självständigt och kreativt identifiera och formulera frågeställningar [...]".

Det är alltså tydligt att undervisningen ska utveckla kritiskt tänkande, självständighet och kreativitet, men lärosäten har stor frihet att själva utforma hur detta sker. Det är i denna kontext som generativ AI aktualiserar nya utmaningar, inte minst kopplat till

riskerna för vilseledande i samband med skriftliga uppgifter (Cotton et al., 2024). Sådant fusk är ofta svårt att upptäcka och kan underminera utvecklingen av de förmågor utbildningen ska främja, om inte undervisningen anpassas till dessa nya villkor.

Samtidigt måste vi rusta studenter för en framtid där AI är en integrerad del av arbetslivet. Det ligger i linje med Högskolelagens formuleringar om att möta förändringar i omvärlden. Därför krävs att undervisningen utformas så att studenterna får möjlighet att utveckla kritiskt tänkande, självständighet och kreativitet, i samverkan med, snarare än i avståndstagande från, generativ AI (Wang & Fan, 2025).

I boken AI och skolan (Falk, 2023) jämförs introduktionen av AI med tidigare tekniksprång, som miniräknaren och datorn. Dessa förändrade både undervisning och kunskapskrav. På liknande sätt påverkar AI vilka kompetenser som prioriteras. Att AI kan skapa texter och bilder väcker också frågor om vad kreativitet innebär. Till skillnad från människor saknar AI intention och värderingsförmåga – men den kan ändå, om den används medvetet, stimulera nya idéer och uttrycksformer (de la Puente et al., 2024; Wang & Fan, 2025). För detta krävs att studenterna utvecklar förståelse för både möjligheter och begränsningar, och tränas i att använda verktygen på ett självständigt, etiskt och professionellt sätt.

Denna artikel ger exempel på hur AI:s styrkor och svagheter kan användas för att främja lärande, och hur undervisningen kan anpassas för att förebygga fusk och stärka studenters kritiska tänkande.

Artikeln fokuserar på följande frågeställningar:

Vilka konkreta styrkor och svagheter har generativ AI vid pedagogisk användning inom högre utbildning?

Hur kan lärandemoment anpassas för att motverka eller uppmuntra användningen av generativ AI?

Generativ AIs styrkor och dess tillämpning i undervisningen

Generativ AI bygger på avancerade språkmodeller som tränats på stora mängder text. Den bör inte förväxlas med en sökmotor eller ett uppslagsverk. Dess huvudsakliga styrka ligger i att bearbeta och omforma text, exempelvis genom korrekturläsning, översättning, sammanfattning samt genom att ge förslag, idéer och språklig

återkoppling (Falk, 2023 v2.0). Hur väl AI lyckas i dessa uppgifter beror dels på vad eller vem den jämförs med, men framför allt på hur tydligt och ändamålsenligt användaren formulerar sina instruktioner. Användarens kompetens att styra verktyget, så kallad *prompt engineering*, är därför avgörande för resultatets kvalitet. AI ersätter alltså inte det kognitiva arbete som krävs för att producera en text, utan förändrar snarare vad som krävs av studenten: från att själv formulera texten, till att kunna ge effektiva instruktioner, tolka resultatet och ta ansvar för innehållet.

Generativ AI kan också skapa utkast till texter utifrån exempelvis rubriker eller anteckningar, samt anpassa språkets svårighetsgrad eller stil. Här uppstår en gråzon som utmanar gränsdragningen mellan legitimt stöd och otillåten påverkan (Cotton et al., 2024). Att använda rättstavningsprogram är numera standard, och verktyg för grammatikgranskning och synonymförslag är integrerade i de flesta ordbehandlingsprogram. Men eftersom generativ AI kan ge betydligt mer omfattande assistans, ibland med minimalt användarbidrag, blir det nödvändigt för undervisande lärare att tydligt definiera vilken typ och nivå av AI-assistans som är tillåten för en viss uppgift. Att tillåta AI-assistans för språklig förbättring kan samtidigt skapa nya möjligheter. Inom många utbildningar läggs mycket tid på språkliga korrigeringar vid bedömning av studentuppsatser. Om detta arbete kan reduceras, frigörs tid för exempelvis muntlig interaktion med studenterna och fördjupad diskussion om innehållet. En sådan omfördelning främjar djupinriktat lärande och kan även stödja ett mer kritiskt förhållningssätt, till exempel genom dialog kring källor och argumentation. Det finns därför tydliga pedagogiska vinster med att tillåta viss användning av generativ AI, förutsatt att uppgifterna utformas för att bedöma andra, mer avancerade färdigheter än enbart skriftlig formuleringsförmåga, såsom analytisk förmåga, källkritik och konceptuell förståelse.

Förutom textbearbetning fungerar generativ AI som inspirationskälla och idégenerator. Studenter kan använda verktyget för att få förslag på struktur, innehåll eller frågeställningar till en uppsats (Sousa & Cardoso, 2025). Samtidigt finns en risk för likriktning och konvergens i texternas form och innehåll, särskilt om verktyget används okritiskt. Denna risk kan motverkas genom undervisning i hur AI kan användas kreativt, som ett stöd snarare än en ersättning. På så vis kan verktyget bidra till att vidga studenters perspektiv, särskilt i den inledande fasen av skrivprocessen. Med rätt instruktioner och förutsättningar kan generativ AI fungera som ett kraftfullt stöd för studenternas lärande. Det kan förbättra textkvalitet, ge ökad förståelse för innehållet, och stimulera både kreativitet och kritiskt tänkande (de la Puente et al., 2024; Wang &

Fan, 2025). Det är dock viktigt att vara medveten om att en välskriven AI-genererad text kan ge sken av språklig kompetens som inte nödvändigtvis speglar studentens faktiska färdigheter.

Med lämpliga instruktioner och pedagogiska ramar kan studenter i samverkan med AI utföra uppgifter på ett sätt som fortfarande är självständigt. Det är inte graden av självständighet som nödvändigtvis förändras, utan snarare vad självständigt arbete innebär. I dagens kontext kan självständighet innefatta att formulera effektiva prompter, tolka och kritiskt granska AI:s output, samt bedöma källornas relevans och trovärdighet. Den kognitiva ansträngningen förskjuts, men självständigheten kvarstår i ny form. Detta överensstämmer med hur självständighet i högre utbildning kan förstås som ett kontextberoende och pedagogiskt formbart begrepp (Stenalt & and Lassesen, 2022), vilket aktualiseras ytterligare genom introduktionen av generativ AI (Darvishi et al., 2024). Detta öppnar även upp för att höja kraven på språklig utformning, analytisk nivå och källhantering, förutsatt att dessa aspekter är tydligt definierade i kursens lärandemål. Det är samtidigt avgörande att undervisande lärare ger tydlig vägledning kring vad som är tillåten användning av AI i respektive moment.

Generativ AI som pedagogiskt verktyg – möjligheter och krav för undervisande lärare

Generativ AI kan användas i en rad olika undervisningssammanhang som ett stöd för lärare (Belkina et al., 2025). I detta avsnitt belyser jag några sådana användningsområden, men också situationer där tekniken ännu inte uppfyller de krav som ställs. Det är dock viktigt att komma ihåg att AI-verktygen utvecklas snabbt, och inom kort kan komma att hantera än mer komplexa uppgifter. Trots detta förblir användarens förmåga att formulera tydliga och ändamålsenliga instruktioner, så kallad *prompt engineering*, avgörande för resultatets kvalitet.

Generativ AI kan på flera sätt stödja undervisande personal genom att:

1. tillhandahålla information och förklaringar,
2. besvara studenters frågor,
3. skapa fallstudier och simuleringar,
4. bistå med skrivhjälp, samt
5. stöd för evidensbaserad undervisning.

Tekniken har potential att förbättra och effektivisera undervisningen, men detta förutsätter att AI används som ett komplement till lärarens ämneskompetens och pedagogiska erfarenhet. AI-genererat material måste också granskas kritiskt. Informationen kan framstå som korrekt trots felaktigheter, särskilt inom komplexa ämnen som medicin. Därför krävs inte bara faktakontroll, utan även didaktisk bedömning av innehållets lämplighet i relation till kursens mål. AI leder alltså inte automatiskt till bättre undervisning eller tidsbesparing, effektiv användning kräver både kunskap och medvetenhet hos läraren.

För lärare kan generativ AI medföra betydande tidsbesparingar vid bedömningar och examinationer. Exempelvis läggs stora resurser på att utforma och kvalitetssäkra flervalsfrågor (MCQ) inom många universitetsutbildningar. Även om AI ännu inte kan ersätta läraren i denna process, kan tekniken fungera som ett stöd. Med väldefinierade instruktioner kan AI generera avancerade frågor som prövar studentens djupförståelse. Ett alternativ till att låta AI konstruera hela frågor är att använda den för att ta fram distraktorer eller ge förklaringar till rätt svarsalternativ. Det går även att "testköra" frågor på AI för att undersöka om de är tydligt formulerade eller riskerar att missförstås. Generativ AI kan också fungera som stöd i den pedagogiska planeringen. Tekniken kan snabbt generera exempel, strukturer och undervisningsförslag, vilket sänker tröskeln för att utveckla nya undervisningsmoment, särskilt med inriktning mot djupinriktat lärande. För lärare inom biomedicin och medicin, som ofta har begränsad formell pedagogisk utbildning, kan AI dessutom utgöra ett tillgängligt stöd anpassat till användarens förkunskaper och behov. Därmed kan AI fungera som en bro till pedagogisk utveckling och bidra till en mer reflekterad undervisningspraktik.

Ett konkret exempel är hur AI kan ge idéer till hur en traditionell föreläsning kan omformas till ett mer studentaktivt moment, något som visat sig förbättra såväl förståelse som minnesbildning (Biggs & Tang, 2011; Kaufman & Mann, 2013). På liknande sätt kan AI bidra med förslag på hur undervisningen kan utmana studenters förståelse, stimulera kritiskt tänkande och öka deras analytiska engagemang (Wang & Fan, 2025). Det krävs dock pedagogisk kompetens för att kunna tolka och anpassa AI-genererat innehåll till kursens mål, innehåll och studentgrupp och generativ AI kan fungera som ett komplement till denna kompetens.

Sammantaget finns goda möjligheter för både studenter och lärare att använda generativ AI för att främja djupinriktat lärande och ett kritiskt förhållningssätt. Teknikens styrkor kan stödja kreativitet, struktur, språkligt uttryck och analys (Sousa & Cardoso, 2025). Men det krävs förståelse för hur tekniken fungerar och dess begränsningar. Intressant

nog kan även AI:s svagheter, som förenklingar eller felaktigheter, användas pedagogiskt – till exempel för att träna källkritik och resonemangsförmåga. Resultatets kvalitet beror inte bara på AI-systemets kapacitet, utan också på användarens förmåga att ge relevanta instruktioner och tolka resultatet kritiskt.

När AI har fel – att använda generativ AIs brister som pedagogiskt verktyg

Generativ AI har flera välkända begränsningar som är viktiga att förhålla sig till i undervisningssammanhang. I ”AI och skolan” (Falk, 2023 v2.0) identifieras sju centrala frågor som kan vara värdefulla att ställa vid användning av AI-verktyg som stöd i undervisning och lärande:

- Finns det språkfel?
- Finns det faktafel?
- Finns det skeva perspektiv eller värderingar?
- Är jag på väg att skicka känslig information?
- Är detta oreflekterad avlastning?
- Följer detta universitetets styrdokument?
- Är detta god pedagogik?

Språkfel utgör idag ett allt mindre problem, även på svenska, och är oftast lätta att upptäcka. Faktafel är däremot mer problematiska, särskilt eftersom AI ofta uttrycker sig med stor säkerhet även när svaren är felaktiga. Detta fenomen, så kallade hallucinationer, uppstår när modellen genererar innehåll utan direkt stöd i träningsdata. Tidigare var detta vanligt i referenshantering, där AI kunde fabricera titlar på artiklar eller böcker. Trots att detta minskat kvarstår behovet av att granska och analysera referenser kritiskt. Studenter kan därigenom träna sin källkritiska förmåga, inte bara vad gäller referensens existens utan även dess relevans och kvalitet. Sådana övningar stärker analytisk förmåga och ger viktiga färdigheter inför framtida yrkesroller.

Detsamma gäller för skeva perspektiv och värderingar. Generativ AI speglar sin träningsdata, vilket innebär att svaren kan präglas av dominanta eller snedvridna synsätt. Att uppmärksamma och diskutera vilka perspektiv som representeras, och vilka som saknas, kan bidra till ett mer nyanserat och kritiskt förhållningssätt hos studenter. Samtidigt har universiteten ansvar att rusta studenter för en framtid där AI är en självklar del av arbetslivet. Det innebär att studenter måste tränas i att använda AI

medvetet, reflekterat och professionellt. Lärare har här en viktig roll i att balansera AI-användning så att undervisningens kvalitet inte urholkas. Här aktualiseras frågor om *oreflekterad avlastning* och *god pedagogik*. Även om AI kan frigöra tid till mer kvalificerade lärandemoment, är det centralt att studenterna får öva på de färdigheter som annars riskerar att gå förlorade.

Det är lätt att som lärare lockas av tidsbesparingen som AI kan erbjuda. Därför behöver varje undervisningsmoment föregås av en medveten analys: Stärker detta undervisningens syfte? Främjar det studenternas progression? Är det förenligt med utbildningens mål och styrdokument? Hur ska den besparade tiden användas på bästa sätt?

Att utforma undervisning för ett medvetet AI-användande

Denna artikel har visat på flera sätt att generativ AI kan användas konstruktivt av både lärare och studenter. Men det är viktigt att komma ihåg att lärande är en process. Om AI introduceras för tidigt eller används okritiskt, riskerar studenten att gå miste om centrala moment i sin kunskapsutveckling, som att träna upp förmågan till självständig strukturerings, språkbehandling och reflektion i text.

I vissa undervisningsmoment, särskilt när faktakunskaper eller skriftfärdigheter står i fokus för bedömningen, kan det vara nödvändigt att begränsa användningen av AI. I dessa fall riskerar den avlastning som AI medför att motverka lärandet, eftersom de färdigheter som undervisningen syftar till att utveckla inte ges tillräckligt utrymme att tränas. Det krävs därför tydliga riktlinjer för när och hur AI får användas. Samtidigt är det svårt att i efterhand bevisa otillbörlig AI-användning i hemuppgifter eller uppsatser (Cotton et al., 2024). Ett mer konstruktivt tillvägagångssätt kan därför vara att anpassa uppgifternas utformning så att det är studentens egna kunskaper och förmågor som faktiskt provas (Francis et al., 2024).

Kunskaper kan testas genom exempelvis salstentamina och muntliga presentationer. Att examinera skriftfärdigheter utan AI-stöd är däremot mer problematiskt. En viss minskning av studenters förmåga att självständigt producera texter kan behöva accepteras, även om gränsen för vad som är acceptabel assistans varierar mellan olika kunskapsområden. I arbetslivet bedöms oftast slutresultatet, och det är avgörande att kunna använda tillgängliga verktyg på bästa sätt. Min bedömning är att studenter framöver, med hjälp av generativ AI, kommer att kunna producera texter av högre

språklig och stilistisk kvalitet än tidigare, förutsatt att de tränas i att kritiskt granska och reflektera över innehållet.

För att stimulera djupare lärande bör AI-användning kombineras med moment som kräver analys och källgranskning. Till exempel kan studenter få i uppgift att värdera de referenser och fakta AI föreslår, och motivera varför vissa källor bör användas framför andra (Francis et al., 2024). Eftersom AI minskar behovet av språklig granskning frigörs samtidigt tid som kan läggas på muntlig interaktion. Korta muntliga examinationer ger läraren möjlighet att bedöma studentens faktiska förståelse, resonemang och analytiska förmåga. En sådan bedömningsform kan dessutom fungera som motivationsfaktor och bidra till mer varaktig och meningsfull inläring.

Avslutande reflektion

Sammantaget ser jag många intressanta möjligheter med att integrera generativ AI i högre utbildning. Som lärare har vi ett ansvar att rusta studenterna inför framtiden, inte genom att undvika AI, utan genom att hjälpa dem att använda tekniken medvetet, självständigt och kritiskt. På så sätt kan vi bidra till en högkvalitativ utbildning med rättssäkra examinationsformer som främjar både kunskapsutveckling och professionell mognad.

Referenser

- Belkina, M., Daniel, S., Nikolic, S., Haque, R., Lyden, S., Neal, P., Grundy, S., & Hassan, G. M. (2025). Implementing generative AI (GenAI) in higher education: A systematic review of case studies. *Computers and Education: Artificial Intelligence*, 8, 100407. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.caeai.2025.100407>
- Biggs, J. B., & Tang, C. S.-K. (2011). *Teaching for quality learning at university. [Elektronisk resurs] : what the student does*. Open University Press. <http://ludwig.lub.lu.se/login?url=http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=nlebk&AN=405333&site=eds-live&scope=site>
- Cotton, D. R. E., A., C. P., & and Shipway, J. R. (2024). Chatting and cheating: Ensuring academic integrity in the era of ChatGPT. *Innovations in Education and Teaching International*, 61(2), 228-239. <https://doi.org/10.1080/14703297.2023.2190148>
- Darvishi, A., Khosravi, H., Sadiq, S., Gašević, D., & Siemens, G. (2024). Impact of AI assistance on student agency. *Computers & Education*, 210, 104967. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.compedu.2023.104967>

- de la Puente, M., Torres, J., Troncoso, A. L. B., Meza, Y. Y. H., & Carrascal, J. X. M. (2024). Investigating the use of chatGPT as a tool for enhancing critical thinking and argumentation skills in international relations debates among undergraduate students. *Smart Learning Environments*, 11(1), 55. <https://doi.org/10.1186/s40561-024-00347-0>
- Francis, N. J., Jones, S., & Smith, D. P. (2024). Generative AI in Higher Education: Balancing Innovation and Integrity. *Br J Biomed Sci*, 81, 14048. <https://doi.org/10.3389/bjbs.2024.14048>
- Kaufman, D., & Mann, K. V. (2013). Teaching and Learning in Medical Education: How Theory Can Inform Practice. In (pp. 7-29). <https://doi.org/10.1002/9781118472361.ch2>
- Launer, J. (2018). Supervision, Mentoring, and Coaching: Evidence, Theory, and Practice. In (pp. 179-190). <https://doi.org/10.1002/9781119373780.ch13>
- Sousa, A., & Cardoso, P. (2025). Use of Generative AI by Higher Education Students. *Electronics*, 14, 1258. <https://doi.org/10.3390/electronics14071258>
- Stenalt, M. H., & Lassen, B. (2022). Does student agency benefit student learning? A systematic review of higher education research. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 47(5), 653-669. <https://doi.org/10.1080/02602938.2021.1967874>
- Wang, J., & Fan, W. (2025). The effect of ChatGPT on students' learning performance, learning perception, and higher-order thinking: insights from a meta-analysis. *Humanities and Social Sciences Communications*, 12(1), 621. <https://doi.org/10.1057/s41599-025-04787-y>